

ת"פ 17370/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אלהוא

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 17-10-17370 מדינת ישראל נ' אבו אלהוא

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвинן: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
מוחמד אבו אלהוא
הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איהאב חלבى

ב"כ הנאשם: עו"ד עיסא אבו אלהוא

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 34(ב)(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ונήגתה ללא רישון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

2. ביום 29.9.17 ב时刻 10:50 בשכונת רמות בירושלים, גנב הנאשם רכב מסוג "טויוטה קורוללה" השיכית למתלוון. הנאשם שבר את החלון השמאלי האחורי של הרכב, פתח את הרכב, הצליח להניעו בדרך שאינה ידועה והחל בנסיעה, מבלי שהוא לו רישון נהיגה, אשר פקע ולא חדש, עד שנעצר במחסום.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שנים- עשר לשמונה- עשר חודשים מסר בפועל ועתה לגזר על הנאשם ארבעה- עשר חודשים מסר בפועל, להפעיל במצבר עונש מסר מותנה שתלוי ועומד לחובת הנאשם ולגזר עלייו גם מסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי מקבל או להחזק רישון נהיגה וכן פיצוי למתלוון בגין הנזק שנגרם לרוכבו. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוני את הערכיהם המוגנים באמצעות העבירה, את מידת פגיעתה הציבור ואת עברו הפלילי של הנאשם.

4. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, אשר בוצעו, על פי הנטען, מתוך לחץ כלכלי וסירוב של אבו לנישואיו. עוד הודגש כי מאז האירוע הנאשם נישא, הוא עובד וייש לו בית. נטען כי מדובר

בעירה שבוצעה בצורה לא מתוחכמת במילוי, המצודה ברף תחתון מבחינת חומרתה, ללא תכנון מוקדם ולא הסתייעות באמצעים מיוחדים. עוד הודגש כי הרכב הוחזר לבعلו באותו היום, וכי הנאשם הוא הנג Miyon שרישון הנהיגה שלו פקע ולא חדש, וכי אין מדובר למי שנרג מבלי שקיבל מעולם רישון. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר קצר בלבד וכן ביקש להתייחס למאסר המותנה בדרך של פרשנות תכליתית מצומצמת, שאינה מאפשרת להפעילו. לחלופין ביקש להפעיל את המאסר המותנה בחופף לכל עונש שייגזר על הנאשם. ב"כ הנאשם תמן עמדתו בפסקה והגיש גם את חוות הנישואין של הנאשם ואשתו.

.5. הנאשם בדבריו האחרון תיאר כי היה עצור במשך חודשים ולאחר מכן היה במעצר בית במשך שבועה חודשים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, אמר שביצע אותם כשהיה שתו ולא בהכרה, אמר שלמד לקח וכי הכלא עשוי להרוו את חייו.

מתחם העונש ההולם

.6. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות גניבת הרכב הם ההגנה על רוכשו של הציבור, על פרטיותו ותחותת הביטחון שלו. הנהיגה ברכב גנוב ללא רישון נהיגה ולא ביטוח, יוצרת אף סיכון למשתמשים בדרך.

.7. גניבת הרכב היא תופעה שכיחה, הפגיעה לא רק בבעל הרכב עצמו, אלא שיש לה השפעה על הציבור כולו בדמות התקiroת דמי הביטוח לכלי הרכב.

.8. גניבת הרכב על ידי הנאשם דרשה תכנון מסוים מראש. מדובר בעירה שבוצעה על ידי הנאשם עצמו, ללא שותפים, ללא שימוש באמצעים מיוחדים ובצורה פשוטה ולא מתוחכמת, אך צזו שגרמה נזק לרכב. עם זאת אין חולק, כי הרכב הוחזר לבעלו.

.9. הנאשם נהג ברכב הגנוב במשך דקوت בשעת יום שבו הכבישים עומס מכוניות, עד שנטפס, מבלי שהוא בידו רישון נהיגה . נהיגה ללא רישון יוצרת סיכון ליתר משתמשי הדרכים. במקרה דנן מידת הסיכון אינה גבוהה, שכן הנאשם היה רישון בעבר, אשר פקע ולא חדש ואין מדובר למי שלא הוכשר נהיגה כלל.

.10. בוחנת רמת הענישה הנווגת בפסקה מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על נאים שביצעו עבירות דומות עונשים הכללים רכיב של מאסר בפועל לתקופות בגיןויות, לצד רכיב ענישה נלוויים. ראו למשל רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז 14.3.18); רע"פ 1052/17 **גבארין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז 12.3.17); רע"פ 7577/17 **נסראללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז 24.12.17); רע"פ 2011/10 בדREN **נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז 1.10.13); ת"פ (ירושלים) 13-11874-09-13 **מדינת ישראל נ' ג'ראדת** (פורסם בנבז 31.12.13).

11. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש הולם את מעשיו של הנאשם נע בין שמנה לעשרים וארבעה חודשים מאסר בפועל, ולצדם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לקורבנות העבירה ופסילה מקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

העונש המתאים לנאשם

12. הנאשם בן 26. אשכול לזכותו את גילו הצער ואת העובדה כי נושא זה לא מכבר, הקיים בית ומקיים אורח חיים תקין במישור המשפחה והתעסוקתי. אין אשכול לקלוא את הودאת הנאשם בעבירות מבלי שהובטח לו דבר, שבצדקה חיסכון בזמן שיפוטי וקיבלה אחריות על המעשים. קבלת האחריות מגלהת בתחום הקרה בפסקול שביהם ומפחיתה, במידה מסוימת את הסיכון להישנותם.

13. מנגד יש לשקל את העובדה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות סיכון חי אדם, התפרעות, עבירות נשק והחזקת סיכון. הנאשם ריצה עונש מאסר בפועל בן שמנה- עשר חודשים בגין הרשעתו בעבירות הביטחון. בಗזר דין זה, הוטל על הנאשם גם עונש מאסר מותנה בן שמנה חודשים על כל עבירה מסווג פשע. המאסר המותנה הוארך על ידי בית משפט השלום בירושלים בגזר דין שניית בעניינו של הנאשם ביום 1.2.17 בגין הרשעתו בעבירת החזקת סיכון.

14. ב"כ הנאשם טען, כי המאסר המותנה אינו בר הפעלה, בשל כך שהוא בצורה גורפת על כל עבירות פשע. נתען כי לנוכח העובדה שהנאשם הורשע באותו מקרה בעבירות ביטחון, יש לפרש את המאסר המותנה פרשנות תכליתית, ולקבוע כי כוונתו של בית המשפט שגורר את העונש המותנה הייתה למנוע מהנאשם לבצע עבירות דומות לאלה שבהן הורשע באותה עת. אין בידי לקבל טענה זו, העומדת בסתייה לשונו הברורה והמפורשת של גזר הדין. הגם שבית המשפט יכול היה להגביל את התנאי לעבירות ביטחון או אלימות או עבירות אחרות, הוא בחר שלא לעשות כן, ומשכך, יש להתייחס להוראת התנאי כלשונה ולהפיעל את העונש המותנה. עם זאת, העובדה שהמאסר המותנה נגזר בעקבות הרשעתו של הנאשם בעבירות שאין עבירות רכוש, תקבל ביטוי באופן הפעלת התנאי, אשר ירצה בחלוקת בחופף לעונש שางזרו.

15. מאז שנגזר עונש המותנה ועד ביצוע העבירה חלף פרק זמן של חמיש שנים, אך שבעור תקופה זו הוארך המאסר המותנה על ידי בית משפט השלום, בגזר דין שניית חצי שנה לפני ביצוע העבירה בתיק הנוכחי. עונש מאסר מותנה שהפוך לחב הפעלה לא מנע מהנאשם מלחזר ולבצע עבירה בחלוフ חדשים ספורים בלבד מאז שהוארכה תקופת התנאי.

16. אמנם אין בעברו הפלילי של הנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש, ואולם העובדה כי הנאשם לא הורתע מהליכים משפטיים שנוהלו נגדו בגין מעורבותו בעבירות פליליות, לא הורתע מעונש מאסר בפועל שהוטל עליו ואף לא מקומו של מאסר מותנה חב הפעלה, מחיבת שkeitת שיקולים של הגנה על הציבור והרתעה אישית, שיבואו לביטוי בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הולם.

17. לנוכח האמור לעיל, מצאתי לגוזר את עונשו של הנאשם בשליש התחthon של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחום המתחם, ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. אחד- עשר חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 17 עד 29.9.17.
ב. עונש המאסר המותנה בן שמונה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 3.12.12 בת"פ 13757-04-12 של בית המשפט המחוזי בירושלים, ואשר הוארך למשך שנים במסגרת גזר דין של בית משפט השלום בירושלים מיום 1.2.17 בת"פ 9311-12-15 יופעל כך, שארבעה חודשים מהם יצטברו לעונש המאסר שנגזר וארבעה חודשים ירוצו בחופף לו.

בסק הכל ירצה הנאשם עונש של חמישה- עשר חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו.

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסווג פשע לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז- 1977.

ד. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסווג עוון לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז- 1977 למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ה. שישה חודשים פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה. הנאשם יפקיד את רישיונו עם שחרורו ממאסר.

ו. ארבעה חודשים פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה, על תנאי למשך שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא י עבר עבירה של נהיגה ללא רישיון.

ז. פיצוי למטלון, עד תביעה 1 בסך 2,000 נ"ח. הפיצוי ישולם עד ליום 1.11.18.

18. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, בנסיבות הצדדים.